

ALBINA

Revista săptăminală
a asezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 369

8 pagini 15 bani

Miercuri 19 ianuarie 1955

Sprijin puternic crescătorilor de animale și păsări

Zilele trecute a fost primită cu multă bucurie la sate Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale.

Știm cu toții că în anii puterii populare țărănimea muncitoare a fost ajutată să-și sporească numărul vitelor, să le îmbunătățească rasele. Acest sprijin l-au simțit crescătorii de animale și avantajele contractărilor, a depus, împreună cu cei 8 copii ai săi, mai multă străduință în muncă. Nelipsită a fost ea de la lecțiile cercului zootehnic al căminului cultural, unde a adunat sumedenie de învățăminte privitoare la sporirea furajelor la hectar, la creșterea vitelor după metode înaintate.

Printre miile de gospodării individuale din satele noastre care își sporesc mereu numărul vitelor e și aceea a văduvei Ecaterina Albu din comuna Basarabî, raionul Medgidia. Acum doi ani ea avea 25 oi țigăi, un porc și o vacă. Azi se mindrește cu aproape de trei ori atîtea oi, de rasa merinos cu firul de lînă ca mătasea, cu 3 vite și 6 porci. Dacă stai de vorbă cu ea, femeia îți povestește cum văzînd grija ce o poartă staful crescătorilor bun de animale și avantajele contractărilor, a depus, împreună cu cei 8 copii ai săi, mai multă străduință în muncă. Nelipsită a fost ea de la lecțiile cercului zootehnic al căminului cultural, unde a adunat sumedenie de învățăminte privitoare la sporirea furajelor la hectar, la creșterea vitelor după metode înaintate.

Prin noua Hotărîre, partidul și guvernul vine acum și cu alte măsuri în folosul crescătorilor de vite. Aceștia primesc arvună, prețuri cu atît mai mari cu cît vitele contractate sînt mai bune, mai grase la predare. Dacă, bunăoară, un producător din grupa I de regiuni va livra o vită grasă de 680 kg., va lua pentru ea 4.080 lei. Dacă va livra animalul în trimestrul II, i se va cuveni suma de lei 4.760 lei, căci vita i se va plăti atunci cu 7 lei kilogramul. Și mai mari avantaje au producătorii ce încheie contracte pe termen de 1—3 ani. Prețul de contractare e mărit cu 5 la sută pentru animalele livrate în al doilea an și cu 10 la sută pentru cele livrate în al treilea an. De asemeni, contractanții de animale și păsări pe termen lung primesc credite cu dobîndă mică de la Banca Agricolă, pentru procurarea de animale și furaje. Luînd bani pentru procurarea unei vaci, bunăoară, producătorul își poate apoi achita datoria contractînd cu organele de stat livrarea de lapte pînă la lichidarea sumei datorate. Contractanții se bucură de scăderi la predarea cotelor de cereale, carne, etc. Producătorilor fruntași li se vor da premii în unelte agricole.

Spre a răspunde grijii ce li se arată de către stat, țărani muncitori care încheie contracte trebuie să se străduiască să folosească metode zootehnice înaintate, după pilda crescătorilor de vite din Uniunea Sovietică, spre a livra animale și produse animale de bună calitate. Fiecare țaran muncitor poate deveni un contractant care să se bucure de foloasele prevăzute în noua Hotărîre.

Fotografia înfățișează pe țaranul muncitor Matei P. Ion din comuna Dridu, raionul Urziceni, vînzîndu-și produsele agricole în piața Obor din București.

Ca să fii fruntaș al g.a.c. nu-i lucru ușor. Sînt necesare străduințe susținute, și atunci cînd primești steagul de fruntaș în muncă, bucuria ce te cuprinde e cu atît mai mare. De aceea, Desa Paraschiva, colectivistă fruntașă la g.a.c. „7 Noiembrie” din comuna Globoc, regiunea Stalin, e atît de bucuroasă.

Au început pregătirile pentru însămîntări

★ ★

Și-au reparat uneltele

Comuna Moș se află în regiunea Craiova. De cîteva zile țărani muncitori întovărășiți de aici dau zor cu reparatul uneltelei și selecționatul semințelor. Intovărășitul Pompiliu Giurea s-a

dovedit cel mai harnic. El și-a reparat plugul, a ales semințele și în curînd le va face și proba de încolțire. Exemplul lui și al celorlalți întovărășiți fruntași

a fost urmat și de țărani muncitori din comuna Moș. Pînă în prezent la cele 3 centre de reparat au fost puse la punct 9 pluguri, 3 grape și 8 căruțe.

Fruntași la pregătiri

Și în comuna Roșia-Jiu au luat ființă trei centre de reparat, un centru de selecționat semințele și centre pentru încercarea puterii de încolțire a se-

mințelor. Pînă acum s-au revizuit 150 pluguri, 7 grape și 45 căruțe. Printre fruntașii comunei în muncile de pregătire se află deputatul Ivașcu Constantin

și țărani muncitori Emanoil Grivei, Vulpe Florin și alții.

I. Sbirlog
corespondent

La S.M.T. Tecuci

Încă din primele zile ale iernii tractoriștii de la S.M.T. „N. Bălcescu” din Tecuci au început reparatul mașinilor și uneltelei agricole. Pînă acum s-au reparat 8 semănători, 25 de tractoare, 44 de pluguri, 11 batoze. De asemeni, s-a terminat reparatul grapelor cu colți și a cultivatoarelor.

Tractoriștii de aici se

mîndresc cu realizările fruntașilor în muncă. Printre evidențiați se numără șeful de brigadă Dibu Gheorghe, fratele său Dibu Constantin, tinerii tractoriști Coman Dumitru II, Verde Nicolae, Toma Vasile și Mircea Constantin.

Aceste succese dobîndite după o muncă intensă, sînt umbrite în mare măsură de lipsa de grijă a conducerii stațiunii față de învăță-

mîntul profesional. Tovarășul director Aliman Constantin, inginerii Popescu Constantin și Samoilă Barbu, nu s-au îngrijit de loc de buna funcționare a cursurilor profesionale.

E necesar să se dea întreaga atenție cuvenită învățămîntului profesional, ca toți tovarășii din stațiune să poată aplica pe ogoare cele mai înaintate metode agrotehnice.

O socoteală la tablă

Învățătorul Bustea Constantin termină de citit Hotărîrea partidului și guvernului privind îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale. Țărani muncitori din comuna Leordeni, regiunea Pitești, adunați în sala căminului cultural, ascultaseră cu mare atenție.

Din prima bancă se ridică Musoianu Nicolae. Se îndreaptă spre tablă și luînd creta în mînă glăsuie:

— Nu sînt eu așa mare meșter la vorbă și nici la socoteală. Dar, după cît mă pricep, o să vă spun și eu ceva, iar pe tablă am să vă arăt o socoteală. Pentru noi, crescătorii de animale — încep eu — Hotărîrea aceasta ne e de mare folos și ne aduce venituri însemnate. Să zicem că d-ta, nene Dumitre — și-

arăță pe țaranul muncitor Anghel Dumitru, — contractezi un porc. Îl îngrași bine și la predare cîntărește 220 kg. Să vedem acum ce primești. Și Musoianu, după ce făcu socoteala pe tablă, continuă. — Bani primești 2.640 lei, însă dacă ai predat porcul în trimestrul II, mai primești încă 1 leu în plus pe kilogram. Deci iată că mai pui în buzunar 220 lei. Apoi îți se reduc 40 kg. din cota de carne și 396 kg. din cota de porumb. Mai costă și acestea, să spunem, 1.000 lei. Nu mai vorbim de mărfurile pe care le poți cumpăra la preț redus. Și așa, dumneata, nene Dumitru, primești pe porcul contractat peste 3.800 lei. Bun. Dar să zicem că nu-l contractezi, ci-l vinzi la un negustor. Nu capeți mai mult

de 12 lei kilogramul. Musoianu făcu din nou socoteala pe tablă, apoi spuse: primești de-abia 2.640 lei. Ei, acum spuneți-mi cum e mai bine?

— Să contractezi — răsunară glasuri din sală.

Cele spuse de Musoianu i-au convins și mai mult pe țărani muncitori de marile avantaje ce le vor avea de pe urma noilor contracte.

Dinu Aurelia, Fianu Maria, Grecu Ion și alții care s-au ridicat apoi să vorbească, au spus că vor crește și îngrași de-acum încolo, în vederea contractărilor, mai multe animale. De asemeni, s-au angajat să facă cunoscută și pe ulițele lor Hotărîrea cea nouă.

M. Borza

DATE ISTORICE

50 de ani de la prima revoluție rusă

Se împlinesc anul acesta 50 de ani de la prima revoluție rusă. În acele zile friguroase ale lui ianuarie 1905, proletariatul din Rusia, împreună cu întreg poporul muncitor, sub conducerea bolșevicilor s-a ridicat deschis la luptă împotriva țarismului și a burgheziei, pentru democrație și libertate.

Primii ani ai veacului nostru au însemnat pentru oamenii muncii din Rusia țaristă adâncirea mizeriei și exploatarea. În țară domnea o adevărată tiranie. Pe lângă crunta exploatare, muncitorii erau lipsiți și de orice drepturi. Țărănimea îndura din greu de pe urma lipsei de pământ și a jugului moșieresc. Se înăspera prigoana împotriva revoluționarilor. Rusia țaristă devenise o temniță a popoarelor.

Nemaiputând îndura jugul greu al suferințelor nesfârșite, masele populare s-au ridicat la luptă. Semnalul luptei l-au dat muncitorii de la uzina Putilov din Petersburg. La îndemnul fătarnic al unui anume popa Gapon, care s-a dovedit a fi în slujba țarului, masele populare s-au îndreptat în ziua de duminică, 9 ianuarie 1905 (pe stil vechi, adică 22 ianuarie pe stil nou) cu icoane și prapuri bisericesti către Palatul de Iarnă, reședința țarului. Guvernul țarist i-a întâmpinat pe demonstranți cu gloanțe. Piața s-a umplut de sânge. Mai bine de 1.000 muncitori au fost uciși și peste 2.000 răniți. Ziua de 9 ianuarie 1905 a fost numită de muncitori „duminică sângeroasă”. Muncitorii au primit o lecție aspră și din această zi au încetat a se mai încrede în țar. Ei au înțeles că numai prin luptă își vor putea cuceri drepturile. O activitate deosebit de intensă a desfășurat în tot acest timp V. I. Lenin. Atât prin activitatea sa cât și prin articolele și scrierile sale, Lenin a fost mereu în mijlocul maselor, le-a îndrumat neîncetat lupta.

La chemarea bolșevicilor, în Petersburg ca și în alte orașe, proletariatul s-a ridicat la luptă organizând greve de protest împotriva crimei țarului.

Luptele muncitorilor au fost însoțite de o serie de răscoale țărănești. Țăranii pustiau moșiile, dă-

deau foc conacelor boieresti. În multe sate țăranii au luat în stăpânire pământul moșieresc, tăiau în masă pădurile, puneau stăpânire pe cerealele moșierilor și pe celelalte provizii, împărțindu-le celor flămânzi. Într-o serie de localități au avut loc greve ale muncitorilor agricoli organizate de bolșevici. Pe alocuri s-a răscolat și armata. În iunie 1905 a izbucnit o răscoală în flota Mării Negre, pe crucișătorul „Potenkin”. La începutul toamnei anului 1905 mișcarea revoluționară a crescut și a continuat să se desfășoare cu o forță uriașă și în cursul lunilor noiembrie și decembrie. În fabrici, și pe alocuri la sate, iau naștere soviete de deputați ale muncitorilor și soviete de deputați ale muncitorilor și țăranilor, murgării puterii revoluționare. În decembrie 1905 greva politică din Moscova se preface în insurecție armată. Timp de 9 zile, câteva mii de muncitori înarmați au desfășurat o luptă eroică împotriva trupelor țariste care întreceau de câteva ori forțele muncitorilor. Ciocniri deschise între muncitorii înarmați și trupele țariste au mai avut loc și în alte orașe.

Guvernul țarist revenindu-și în fire după încheierea păcii cu Japonia, folosindu-se de frica de revoluție a burgheziei liberale, folosindu-se de șovăielile țărănimii, trece la ofensivă împotriva clasei muncitoare, reușind să înfrângă revoluția.

Cu toate că a fost înfrântă, prima revoluție rusă a fost pentru muncitorii și țăranii din Rusia o mare școală de luptă politică. Experiența dobândită în această primă revoluție a ajutat muncitorilor și țăranilor ca peste 12 ani, în octombrie 1917, să iasă învingători. Revoluția a mai arătat că singura forță organizatoare și conducătoare, în stare să arate maselor scopul final și drumul de urmat în lupta lor de eliberare este partidul revoluționar al proletariatului — P.C.U.S., — înarmat cu învățătura marxist-leninistă.

Un rol deosebit de însemnat l-a avut în desfășurarea primei revoluții, marele Lenin, de la a cărui moarte se împlinesc în aceste zile 31 de ani. Lenin a participat direct

la pregătirea insurecției. Dar marele merit al lui Lenin stă în faptul că, în perioada dezvoltării primei revoluții burghezo-democratice din Rusia, el a fundamentat în mod genial tactica bolșevică a partidului, tactica clasei muncitoare și a elaborat bazele politice (tactice) ale Partidului Comunist. Lenin este acela care a dezvoltat ideea că proletariatul trebuie să conducă în revoluția burghezo-democratică. El a arătat că pentru ca revoluția să reușească, se cere neapărat să existe alianță dintre clasa muncitoare și țărănime, menținându-se rolul conducător al proletariatului. Îmbogățind învățătura marxistă, Lenin a pus bazele acelei tactici revoluționare a Partidului Comunist cu ajutorul căreia proletariatul, în alianță cu țărănimea săracă, a răsturnat în octombrie 1917 puterea burgheziei în Rusia țaristă și a instaurat pentru prima dată în istoria omenirii, o putere cu adevărat populară, făurind Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Revoluția rusă din 1905—1907 a avut un larg răsunet în întreaga lume. Ea a înrăuit puternic și mișcarea muncitorească din țara noastră. Revoluția rusă era pretutindeni popularizată prin ziare și prin conferințe de către muncitorimea din România. În întreaga țară s-a revărsat un puternic val de greve. Sub îndemnul revoluției din Rusia, muncitorimea din România începe să-și ceară cu tot mai multă vigoare drepturile. Muncitorii își dau seama că au nevoie de organizații de luptă ale lor și nu vechile corporații, care erau unelte ale patronilor. În cursul anului 1905 iau ființă numeroase sindicate ale muncitorilor din diferite orașe ale țării. Mișcarea muncitorească capătă un avânt deosebit și în Transilvania.

În România crește în mod deosebit activitatea maselor populare, care nu se mai lăsau jefuite fără murmur. Ideile revoluției ruse cuprindeau tot mai mulți muncitori și țărani din România. Sub puternica înrăuire a primei revoluții ruse, țărănimea din România se ridică. În februarie 1907, la luptă pentru pământ, împotriva moșierilor și arendașilor.

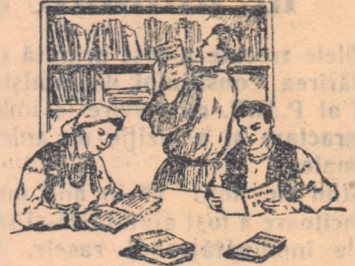
AUREL MIHALE

„Floarea vieții”

Roman

Editura Tineretului

Terminându-și studiile la Institutul de Agronomie din București, Vlad Oprea, e repartizat la gospodăria de stat Zăvoiu din Bălțile Dunării. Lia, draga lui, nu înțelege frumusețea și însemnătatea muncii ce i se încredințase lui Oprea, și-l părăsește. Pe tânărul agronom aceasta îl clatină la început. Sprijinit cu hotărâre și căldură de comuniștii Badea și Ciurea, precum și de studenta utemistă Silvia, Vlad își dă seama de ușurința cu care Lia privește lucrurile și dragostea. El se dăruie cu totul sufletul luptei pentru transformarea gos-

podăriei Zăvoiu într-o gospodărie fruntașă.

Lupta e dîrză, căci îi stau împotriva, pe de o parte greutățile ridicate de natură, de altă parte, dușmanul de clasă care ca întotdeauna, caută să dărime ceea ce oamenii cinștiți înalță. Și vine ceasul cînd Vlad se rușinează de slăbiciunea sa de la început. Inconjurat de iubirea sinceră a Silviei, își dă seama că dragostea nu trebuie să fie o piedică în muncă, ci dimpotrivă, un puternic îmbold.

Drumul străbătut de Vlad spre fericire este cel al unui tînar care s-a dăruit cu înflăcărare luptei și muncii pentru bunăstarea poporului. Pilda eroului ca și întreaga acțiune a cărții, descrierea frumoasă a faptelor, fac plăcută citirea romanului „Floarea vieții” al cărui autor este A. Mihale. Din citirea romanului rămînem cu multe și folositoare învățăminte

ING. V. MELEȘNIȚĂ

„Să reținem cit mai multă zăpadă pe ogoare”

Această broșură de popularizare din colecția „Biblioteca Agricolă”, are ca scop să arate maselor largi ale țărănimii muncitoare necesitatea și foloasele aplicării acestei metode atât de

simple și totodată atât de prețioasă pentru sporirea recoltei. Autorul arată în mod convingător de ce este necesar să se rețină apa în sol, mai ales aceea provenită în urma topirii zăpezii.

PROF. D. DAVIDESCU

Folosirea chibzuită a gunoiiului de grajd, pentru îngrășarea culturilor agricole

Lucrarea, apărută în colecția „Biblioteca Agricolă”, Editura Agro-Silvică de Stat, tratează problema folosirii bălegarului ca îngrășămînt natural care stă la dispoziția oricărei gospodării agricole și care asigură sporuri însemnate de recoltă. În broșură se arată cum trebuie folosit gunoiiul de grajd, cum se construiește platforma, modul de aplicare a gunoiiului de grajd. De asemenea, se descriu unele metode de mărire a cantității și a îmbunătățirii calității gunoiiului.

Gh. Fleancu

96 de ani de la unirea Munteniei și Olteniei cu Moldova

La 24 ianuarie se împlinesc 96 de ani de la unirea Munteniei și Olteniei cu Moldova, eveniment istoric de mare însemnătate în viața poporului nostru. Unirea a cerut lupte îndelungate duse împotriva boierilor și a asupritorilor turci. Poporul a înțeles că unit, va putea înfrunta mai ușor mîrșăvia și nelegiuirile boierilor, care îi sugeau ultima picătură de vlagă. Unirea era dorită de mase largi populare, de la lucrătorii, opincarii și tăbăcării din împrejurimile orașelor, pînă la gloata țărănească și clăcașii din toate colțurile Olteniei, Munteniei și Moldovei. Povestirile lui moș Ion Roată, cu nuielele care nu au putut fi rupte cînd au fost înmănușiate, cu piatra care nu a putut fi urnită de un singur om, erau transmise din gură în gură.

„Unirea face puterea”, răsuna pretutindeni. Pe buze flutura cuvîntul „unire”, ca izvor de speranțe noi și luptă împotriva asupritorilor, Nicolae Bălcescu, Alexandru Ioan Cuza, Mihail Ko-

gălniceanu, Vasile Alecsandri, fruntași de seamă ai vieții publice din țara noastră, au fost alături de cei care năzuiau spre unire. Prin cuvîntul lui Constantin Tănase în divanurile ad-hoc, clăcașii s-au pronunțat răsplat pentru unire, cerînd pămînt și desființarea clăcii. Nevoile lor nu au fost luate în seamă însă, pentru că, spuneau boierii parlamentari, ascund o „cerință comunistă”. Alături de țărani au stat lucrătorii care munceau cîte 16—18 ore pe zi și primeau un salariu de mizerie, a stat prietenia revoluționarilor-democrați ruși.

La 5 ianuarie 1859 Adunarea Electivă din Moldova l-a ales ca domnitor pe colonelul Alexandru Ioan Cuza, iar în zilele de 22—24 ianuarie 1859, același domn a fost ales și în Țara Românească. Astfel s-a înfăptuit unirea. A început schimbul de mărfuri între cele două principate. Luînd naștere o singură piață națională, s-au stabilit legături de comerț cu alte state. Unit,

poporul român a putut lupta mai vajnic pentru răsturnarea jugului turcesc, a putut ajunge ca în 1877, datorită ajutorului armatelor rușești, să proclame independența națională a țării noastre.

*

Luînd naștere statul român, s-au înjghebat uzine și fabrici. Odată cu fabricile a crescut numărul muncitorilor, care uniți cu țăranii, au continuat lupta împotriva jefuitorilor, au aprins făclia dreptății și eliberării. Eliberarea deplină ne-a adus-o însă armatele sovietice în 1944. Anii regimului democrat-popular au făurit adevărata unire a poporului.

Poporul din țara noastră, arătînd că nu uită lupta depusă pentru realizarea unirii, își mărește efortul pentru a obține noi succese pe drumul construirii socialismului, întărește prietenia sa cu marea Uniune Sovietică — cetatea păcii în lume.

NOUA HOTĂRIRE - un puternic indemn pentru crescătorii de animale

Ne-am prins la întrecere

Anul trecut am contractat doi boi și doi porci. Grași nu glumă. Am luat pe ei vreo 13.000 lei. S-au minunat vecinii mei. Pină și Coja Ion, un vrednic crescător de animale, a venit să mă întrebe cum de am reușit să îngraș animalele atât de bine. I-am explicat atunci, iar acum, după ce a apărut noua Hotărire, a venit la mine să ne prindem la întrecere. „Fie — i-am spus. Dar să știți că voi preda niște animale mai grase ca anul trecut”. Și acum am să-i spun ce am de gând să fac, să nu creadă că-i ascund ceva.

După ce voi încheia contractul de livrare pe 2 sau 3 ani, mă voi duce la Banca Agricolă. Voi face un împrumut să-mi cumpăr de la stat doi boi și doi porci. Dar din ăia de rasă. Dacă în timpul acesta mi se va îmbolnăvi vreo vită, imediat voi merge la doctorul veterinar. Doar e gratuită asistența. Când va veni vremea predării sper să am niște animale tot una și una. Căci am citit în Hotărire că se dau premii în unelte agricole în valoare de 500 lei pentru fiecare vită care cîntărește peste 800 kg. și în valoare de 250 lei pentru porcii care cîntăresc peste 250 kg.

Dacă voi preda animalele așa cum mă angajez în contract, statul îmi va reduce din cote. În anul când voi preda animalele, mă voi duce să-mi cumpăr materiale de construcție, la prețul oficial. Imi voi face un grajd... ca la fermă. Și atunci să te fii badiu și să vezi ce animale de soi o să cresc. Voi contracta cât mai multe din animalele mele, căci nu am decît de cîștigat.

La noi în comună mai sînt săteni; ca mine și Coja, care au contractat

pină acum animale. Smaranda Mititelu, Chiper Vasile, Matei Ion și mulți alții. Și ei s-au bucurat ca și mine cînd au citit avantajele din noua Hotărire, căci au de gând să crească mai multe animale pe vitelor. Și mai mult ne vom bucura cînd vom vedea, la predarea animalelor, răsplata muncii.

Beșleagă Ioan

țăran muncitor din comuna Ghidigeni, raionul Birlad

Foloase mari

Eu mă îndeletnicesc atît cu agricultura cît și cu creșterea vitelor. Vitele îmi aduc cîștig frumos. Bu-noară, anul trecut am livrat pe bază de contract cu O.R.A.C.A. Oțeteliș un bou și un vițel și am avut însemnate foloase. Din cei aproape 4.000 lei primiți, am cumpărat la prețuri de stat materiale de construcție pentru a-mi termina casa, 1.500 kg. talpă, 2 fuse piele și mi-au mai rămas și bani. De asemenea, mi

s-au redus cantități însemnate din cotele de porumb, carne și lapte.

Și anul acesta voi încheia contract cu statul pentru creșterea și îngrășarea de animale. Noua Hotărire a guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, ne asigură avantaje mai mari ca pînă acum, ușurîndu-ne mult munca noastră. De aceea, eu mi-am pus în gând să închei numai decît contract pentru îngrășarea unui porc, care pînă la începutul anului viitor să cîntărească cel puțin 170 kg. Din socotelile pe care mi le-am făcut eu, voi primi pe acest porc cam 1.800—1.900 lei. Așa cum prevede Hotărirea, mi se vor scădea din cotele datorate statului peste 300 kg. porumb și 32 kg. carne.

Tot în acest an voi mai încheia contract pentru creșterea și îngrășarea unui bou. Cu banii ce-l voi împrumuta prin Banca Agricolă, îmi voi procura un junc pentru a-l crește și a-l pune la jug în locul bouului contractat. Eu mă voi strădui să îngrijesc cît mai bine vitele, să le hrănesc la vreme și să le pregătesc un adăpost bun.

Discuțînd împreună cu vecinii mei Badea Cristea, Felicioiu Ion și alții, am aflat că și ei sînt hotărîți să încheie contracte pentru creșterea și îngrășarea de animale și păsări. Noi ne dăm seama că în felul acesta vom avea foloase mari și totodată vom ajuta la dezvoltarea schimbului de mărfuri cu frații noștri, muncitorii de la orașe.

Dumitru C. Bălașa

țăran muncitor din comuna Oțeteliș, regiunea Craiova.

Răsplată și indemn

Nu că mă laud, dar trebuie s-o spun. Eu am fost primul pe raion care am contractat vite cu O.R.A.C.A.

Era prin noiembrie 1953, cînd am contractat o pereche de boi în greutate de 1.500 kg. La 22 ianuarie 1954 i-am predat de 1.780 kg., de calitate extragrasă și am primit suma de 9.600 lei, plus 5 kg. bumbac, talpă și 3 fuse de piele, fără să mai pun la socoteală cele 250 kg. porumb și 125 kg. carne care mi s-au scutit din cotele datorate statului. De asemenea, cu 960 lei am putut să cumpăr din fondul unic al cooperativei produsele trebuitoare. Așa că am fost tare mulțumit cum m-a răsplătit statul. Însă și eu am hrănit boii după cum scrie la carte.

Pe lîngă lucernă și uruială de orz amestecată cu sfeclă, le fierbeam uruială de porumb și le amestecam tot cu sfeclă tocată. După adăpat, le puneam borhot în troc amestecat cu făină de orz. Pentru a avea venituri mari de pe urma contractărilor, voi hrăni boii mai bine ca înainte.

Indemn de cîștigul avut la prima pereche, prin martie 1954 am

mai contractat o pereche de boi. Mă gîndesc cu multă bucurie că noua Hotărire a partidului și guvernului ne asigură avantaje și mai mari.

Acum eu am fost încurajat foarte mult ca să fac contractări, pentru că am aflat prețuri și mai frumoase care să răsplătească pe crescătorii de vite. Această Hotărire este și indemn și răsplată. De aceea, voi contracta încă o pereche de boi și un porc, mai ales că sîntem încurajați și mai mult. Producătorii care vor preda vite de calitate extragrasă în greutate de peste 1.000 kg. vor primi 500 lei premiu în unelte agricole pentru fiecare vită în parte.

E obiceiul meu ca să predau vitele contractate de calitate extragrasă și noua Hotărire îmi va răsplăti obiceiul. Nu mă îndoiesc că voi avea în anul 1955 cîștig frumos de pe urma contractărilor.

Pavel Bichicean

țăran muncitor din comuna Lișova, regiunea Arad.

Cum puteți da o bună îngrijire și hrănire purceilor

Buna dezvoltare a purceilor depinde în mare măsură de grija zilnică ce s-a dat scroafei înainte, cît și după fătare. În felul acesta purceilor li se poate asigura lapte bun și îndeajuns și-i ferim de îmbolnăvire sau chiar de pieire.

De aceea, înainte de fătare cu vreo 20 zile, trebuie să separați scroafa într-o boxă (cotet) bine dezinfectată cu leșie, proaspăt văruită și cu un așternut de paie moi și uscate. În ziua cînd scroafa trebuie să nască, o veți supraveghea neînterupt, pentru ca de cum apar purceii, rînd pe rînd să-i scoateți din învelitorile în care se nasc și să-i ștergeți cu o cârpă curată de substanța mucoasă de pe bot, cît și de pe întregul corp. Indată după aceea, cu o ață dezinfectată în soluție de creolină, trebuie să legați cu grijă buricul la o depărtare de două laturi de deget de la pîntecele lor și apoi să-l tăiați ceva mai jos de locul legat, cu o foarfecă dezinfectată. După ce s-au născut toți purceii îi veți așeza să sugă după mărime: cei mai mici și slabi la sfîrcurile din față, iar ceilalți la sfîrcurile mai din urmă. În felul acesta, dacă-i repartizați cîteva zile la aceleași sfîrcuri, ei se obișnuiesc cu locurile fixate.

O altă condiție pentru buna dezvoltare și creștere a purceilor este asigurarea unui adăpost bun. Acesta este necesar să fie alăturat de boxa scroafei și despărțit printr-o porțiță pe

Răspundem tovarășei Paulina Moșoiu, ca și celorlalți țărani muncitori din comuna Hoghilag, raionul Sighișoara, care la consfătuirea pe care a avut-o redacția noastră cu cititorii din acele părți, ne-au rugat să le publicăm și un sfat despre creșterea purceilor.

unde să puteți da cît mai des purceii la supt. În boxa purceilor se recomandă să puneți trei troace mici: pentru hrana suplimentară, pentru săruri minerale și pentru apă. Incepînd cu a 8-a zi de la fătare, trebuie să dați în fiecare zi purceilor — în 4—5 tainuri — hrană suplimentară. Astfel veți da mai întîi

în cantitate mică boabe de orz puțin prăjite, apoi și ovăz uruit, mazăre, cartofi fierți; mai tîrziu veți adăuga și uruială în cantitate de 100—200 grame pe zi de fiecare purcel. De asemenea, dacă în gospodărie aveți vacă cu lapte e bine să dați purceilor de 2—3 ori pe zi, cîte 100—200 grame, iar la 2 luni (cînd se vor înțărca) cîte 1—1,5 litri lapte pe zi.

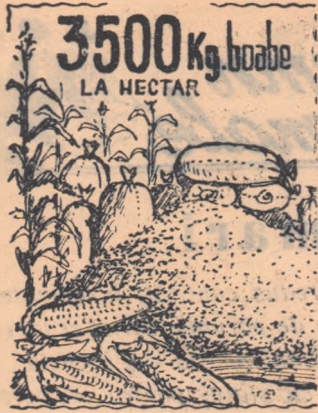
Totodată veți da purceilor într-una din troace un amestec de var stîns, cărbune pisat și lut roșcat. Acest amestec îi ajută să se dezvolte și să devină mai rezistenți la boli.

O grijă de seamă în hrănirea purceilor este și asigurarea apei și primenirea ei de 4—5 ori pe zi.

Pe lîngă toate aceste îngrijiri, zilnic trebuie să faceți o bună curățenie în cotețe, schimbînd așternutul murdar, spălînd troacele. La 3—4 zile e bine chiar să opăriți cu leșie troacele, pentru a nu se îmbolnăvi purceii de diaree. Dacă totuși se îmbolnăvesc, le veți da în hrană zeamă de orz fierț și praf de cărbune.

Acestea sînt pe scurt îndrumările ce recomandăm țărănilor muncitori din Hoghilag. Dorim însă ca toți țărăni muncitori din țara noastră să aplice regulile zootehnice în creșterea porcilor, căci în felul acesta putem contribui la mărirea numărului de animale, la asigurarea bunei aprovizionări cu carne și la creșterea nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc.

Porumb

Kosma Karoly, țăran muncitor din comuna Berghia, raionul Tg. Mureș, citește cu mult interes scrierile agricultorilor fruntași apărute în ziare, precum și broșurile agricole. Învățăturile căpătate le aplică apoi în practică pe ogor. Anul trecut, în primăvară, a însămânțat un hectar cu porumb în arătură adâncă, făcută de cu toamnă, sub care a îngropat mai multe care de gunoi bine putrezit. A semănat porumbul în rânduri drepte și l-a prășit de patru ori. Aplicând astfel regulile agrotehnice, Kosma Karoly a obținut 3.500 kg. porumb boabe la hectar, față de 1.500 kg. producția medie cât a fost pe comună.

Orez

Printre întovărășiții din satul Cotu-Mihalea, raionul Brăila, care se ocupă cu cultivarea orezului, se află și Ion I. Negoită. El a cultivat anul trecut cu orez un pogon de pământ. La pregătirea terenului, Ion I. Negoită a ținut seama de ceea ce a învățat din broșurile agrotehnice pe care le-a citit. A făcut arătură adâncă, apoi a boronit bine pământul. Când agromomii de la raion au hotărât că e vremea semănatului, Ion I. Negoită a dat drumul la apă în parcelă pînă la înălțimea de 30 cm. După ce apa a scăzut la 20 cm., a trecut la însămânțatul orezului. În timpul verii a avut grijă ca nici o buruiană să nu crească în lanul de orez. La treerat, Ion I. Negoită a scos 3.500 kg. de pe un pogon, adică 7.000 kg. la hectar, avînd un venit de 12.060 lei.

Învățătură agrotehnică ne ajută

Ne-am întînit din nou la cursul nostru trienal

De puțină vreme cursul agrotehnic trienal de la gospodăria noastră colectivă a intrat în anul doi. Ne-am întînit și în anul acesta în camera coifului roșu cei 28 colectiviști de toate vîrstele, care anul trecut au primit diplome de absolvire, împreună cu alți colectiviști înscriși de-abia acum, dar care au înțeles însfîrșit cit de folositoare sînt aceste lecții. În total ne-am adunat peste 40 de cursanți.

Aș vrea să vă arăt în cîteva cuvinte cum ne-au folosit nouă învățăturile pe care le-am adunat anul trecut. Iată. Ne strîngeam odată pe săptămînă, seara, ca și acum, iar tovarășul inginer Călcîi Grigore, de la S.M.T., ne vorbea despre metodele înaintate de muncă. Intotdeauna nu uita să aplice aceste metode și la condițiile din gospodăria noastră din Hărman și pe noi ne interesa foarte mult. La sfîrșit ne prindeam la discuții înfîcărute, uneori pînă noaptea tîrziu. O să vă arăt numai ce am aplicat din învățăturile agrotehnice și ce rezultate am obținut.

Cartofii noștri roz, săpunari de Hărman, renumiți în toată țara, în trecut nu dădeau mai mult decît 7-8.000 kg. la hectar. Anul trecut însă, iată că am obținut 16.200 kg. la

hectar, pentru că am semănat în cuiburi așezate în pătrat și i-am îngrijit așa cum ne-a învățat la curs tovarășul inginer. De pildă, am învățat că trebuie să îngrășăm culturile de cartofi și în timpul vegetației și am văzut că le ajută mult la creștere. De asemeni, la grîu am aplicat metoda sovietică de semănare în rânduri dese și am obținut peste 1.400 kg. la hectar. Am și obținut mai mult, însă pe la noi timpul n-a fost de loc prielnic. Recolte mari am mai adunat și de la sfecla de zahăr, ca și de la alte culturi, pe care le-am îngrijit cu chibzuință.

Anul acesta însă noi am avut o lipsă că am început mai tîrziu cursurile. Este drept că am avut și alte treburi, însă dacă ne străduiam mai mult, găseam timp și pentru învățătură. Dar noi am înțeles acum că am greșit și vrem să ne îndreptăm, făcînd eforturi mai mari ca să ajungem din urmă cursurile fruntașe. Eu unul nu voi lipsi de la nici o lecție de acum încolo și voi căuta să aplic în practică tot ce am învățat.

Tomi Ioan.

brigadier la G.A.C. „Tudor Vladimirescu”, comuna Hărman, regiunea Stalin.

ELEVII CERCULUI

E seară. La căminul cultural din comuna Buda-Zeletin începe lecția. Lectorul se duce spre tablă, unde se află, dinainte desfășurate, planșele cu tema lecției.

În general cam despre tot ce le vorbesc lectorii știu și elevii cit de cit. Că doar meseria într-ale ogorului te este cunoscută din copilărie. Gunoi toți aveau acasă. Că-l aruncau în apa Zeletinului, e altceva. Grîu, porumb, orz și alte cele tot știu să cultive. De mult sînt meșteri într-ale ogorului. Dar acum, aici la cercul agrotehnic, ceea ce aud ceea ce văd parcă totuși nu-i tot una cu ce știu ei. Lucruri noi și necunoscute li se arată. Parcă privesc în jur cu alți ochi, muncesc cu alte miini. Gunoiul, de pildă; acum știu cum să-l folosească. Il cară în capul locului făcîndu-l platforme. 21 tone de gunoi sînt strînse de acum.

„Lucrează cu alte miini, lucrează ca la carte, ca-n planșele pe care lectorul le arată. Parcă desenele și vorbele lectorului îi urmăresc. Îi urmăresc și cînd pregătesc castronașele de încercarea puterii de germinație a seminței, îi

urmăresc și cînd le selecționează înainte de a le da pămîntului. Ei urmăresc desenele din planșe și văd acolo ogoare cu grîu și porumb de parcă sînt aievea în cîmpurile lor. Numai că aceste hectare nu-s obișnuite. Porumbul parcă e plantat ca pomii. E porumbul pus în cuburi așezate în pătrat. Iată în altă planșe grîul. Rîndurile cu fire sînt adoma unui covor, țesut de miini harnice de gospodină. Au trecut semănătorile și în lungul și în latul ogorului. E grîul pus în rînduri încrucișate.

Zi de zi, planșă cu planșă, lecție cu lecție îi fac stăpîni pe cît mai multe lucruri neștiute de ei pînă acum. Zi de zi parcă lucrează cu alte miini, parcă sînt alți oameni.

Va trece timpul și va veni vremea culegerii recoltelor. Elevii se vor gîndi cu recunoștință la cercul lor agrotehnic, cînd își vor vedea carele gemînd sub povara rodului. Cu recunoștință se vor gîndi la cei ce nu și-au precupețit timpul să vină să-i învețe meseria recoltelor bogate.

Constantin C. Predescu
corespondent

Dacă n-ai umb'at prin comunele raionului Buzău, dacă nu cunoști drumurile de deal și căile ce trec peste prunduri, dacă Buzăul își umplă apele și plo'le se cern din cer, mărunte și neînterupte, cu greu ai să ajungi în comuna Pleșcoi. Noroaiele înecă obrazul bocancilor și călătorului nu-i mai șade bine cu drumul. Dar dacă vrei să-i cunoști pe țăranii muncitori din Pleșcoi, dacă vrei să stai la poveste cu nea Mihai D. Purice, cu Nae Purice, fesiorul lui nea Mihai, cu Maria Purice, neîntrecută povestitoare și nevastă plină de tinerețe, apoi dragă tovarășe, n-o să-ți pară rău că ai bătut noroaiele. Dacă te duci la Pleșcoi, ai să faci cunoștință cu Dumitru N. Mărculescu, pomicultor vestit, căruia nu-i place țuica, dar îi place banul după țuică. Și pe Gheorghe Rusu ai să-l cunoști; moare de ciudă dumnealui dacă vede om inapoiat, și n-are chef de viață dacă știe om leneș. Și pe Ilie Militaru ai să-l cunoști. Dumnealui e om tare cinstit; ce-i drept umblă cam des cu capsă pusă, dar dacă e vorba de nedreptate și furtișag, atunci nu iartă pe nimeni. Cînd critică nea Ilie, lua-i-aș obiceiul, nu ține seama nici de rang, nici de persoană.

Mi-ar veni greu și mi-ar trebui multe foi de revistă să povestesc cu de-amănuntul despre toți pleșcoienii cu care am sfătuit. De aceea cititorii să-mi îngăduie să le povestesc un singur lucru, care după dorința oamenilor din Pleșcoi e bine să-l cunoască toți țăranii noștri muncitori. E vorba despre învățătură. Despre acea învățătură care împodobește mărul cu 1.000 kg. de mere, iar un hec-

tar semănat cu porumb cu 3.200 kg. boabe.

Nea Dumitru Mărculescu îmi spune că hărnicia nu face două parale dacă nu se bîzuie pe știință.

— Eu, tovarășe, să știi dumneata, sînt student de 70 de ani. De cinci ani sînt student la cercul agrotehnic. Dacă în cinci ani am avut vre-o absență la cerc,

eu îți dau voie să-mi faci caricatura la ziar.

Pe o măsură, lingă pat, Dumitru Mărculescu îmi arată biblioteca sa. Num numai pe coperta cărților ce vorbesc despre pomicultură, creșterea vitelor și cultivarea pomilor fructiferi: 30 de titluri.

— Nea Dumitru, știi zicala cea: cu vitele se scoate sărăcia din casă.

— O știi, e adevărată. Dar eu am întors zicala spre pomii mei: cu merele se scoate sărăcia din casă. Am un pogon de livadă. Anul ce-a trecut n-a fost cine știe ce mînos. Totuși am vindut cooperativei fructe în valoare de 12.000 lei.

Dumitru Mărculescu, nu știu pentru ce motiv rămase o elipă îngîndurat. Apoi zise:

— Îmi pare rău de cite unii care-mi spun că sînt harnici și totuși au greutăți. Eu sînt de acord că au greutăți, dar n-am să-mi fac autocritica pentru lipsurile lor. Le-am spus: haide-ți mă, la cercul agrotehnic, dacă vreți să trăiți bine. Da' ei: „nu ne dă cercul de mîncare”. Ascultă dumneata alt necaz. Însfătuit, așa cum am învățat la cerc, îngrășe livezile de pomi cu cenușă și găinaț de pasăre. Da' ei: „N-om spurca rădăcina merilor”. Le-am spus eu că găinațul sfințește rădăcina mărului, dar nu m-au ascultat.

ÎNSEMNĂRI
DIN COMUNA
PLEȘCOI

HĂRNICIA FĂ NU FACE DO

Știința rodnicia pământului

crezi, după știință!
dul muncii mai fructuoasă. Dar ca să
Trebuse mai întâi să
i în mod creator pe
e.
citori din satele pa-
ltă chibzuință serile
ipă activ la cercurile
ice. La căminul cul-
profesori sau învăța-
grădinarilor și zoteho-
oare pe care vor ști
are lucrare agricolă.

AL. DINU IFRIM: DIN NOU ȘCOLARI

Noaptea, încă stăruie, tăcută,
Peste satul adormit și nins.
Dar deodată, -ntr-o fereastră mută
O lumină caldă s-a aprins.

Ștefan, gospodarul, e-n picioare,
Cu valiza-n spate, într-un băț,
Pregătită și ea de plecare.
Cușma-i stă pe ceașă, șugubăț.

S-au sculat, la drum ca să-l petreacă
Și nevasta, și cei doi feciori.
Ștefan de la școală o să se-ntoarcă,
Zărzării cind s-or albi de flori.

E trimis să-nvețe cum în soare,
Crește firicelul de bumbac;
Cum din brazda negrelor ogoare
Zăhărul o să sclipească-n sac

Merge, ca să știe cum se scoate
Din tarlale, rod tot mai bogat.
N-o să facă el de ris brigada,
O veni cu fruntea-sus, în sat.

„Rămas bun!”... și a ieșit pe poartă:
Trenul trece-acuș peste macaz.
Ninge. Mult îi place lui să-l bată
Fulgiala aspră în obraz.

Cărunțită de n-ar fi mustața,
Ca fecioru-ar fi de tinerel;
Bucuria-i înfierbintă fața...
Cite visuri n-are-n suflet el?

Cind sorbț-vor rîpile zăpada,
Cind o da iar floarea dalbă-n pom,
Ștefan o fi-n cîmpuri, cu brigada,
Priceput, aproape agronom!

CUVÎNT DE... ONOARE

Tovarășul Cincu și-a dat
cuvîntul de... onoare.

Poate era la o ședință a
Inginerilor și tehnicienilor a-
gricoli, sau poate vorbea cu
cineva între patru ochi.

Fapt este că tovarășul Cin-
cu și-a dat cuvîntul de onoare.
Cel ce-l asculta ori cel care fă-
cea procesul verbal al adună-
rii a notat: „Tovarășul Cin-
cu Teodor, inginer de la S.M.T
Sîntana va fi lector la cursul
agrozootehnic din G. A. C.
Mîndruloc și al cercului a-
grotehnic ce se va ține la că-
minul cultural...”

Treceau zilele țărani munc-
citori și colectivității din Mîn-
druloc se uitau în ochii pre-
ședintelui și în ochii direc-
toarei căminului; doar-doar
vor zări în ei lumina haru-
lui coborîtor din circulara
raionului. Doar-doar își vor
începe cursurile cercul agro-
tehnic și cursul agrozootehnic.
Dar vorba cea: paște mur-
gule, paște.

A trecut anul. A trecut și
prima jumătate a lunii ianua-

rie. Sătenii așteaptă că de,
„iarnă-i și iarna omul are
vreme mai multă. Bun ar fi
un cerc sau un curs”, își zi-
ceau ei. Și au plecat cu jalba
în proșap la tovarășul Ponta
Emanoil, la tovarășa Cocio-
ban Cornelia și la tovarășul
președinte.

— Pe cînd...? tovarășul a
vrut să spună pe cînd vor în-
cepe să asculte lecțiile agro-
tehnice.

— Oameni buni, pe două-
sprezece ale lunii vom începe.
Tovarășul Cincu Teodor, lec-
torul, trebuia să vină de
mult, dar ce mai vorbă lungă,
o să începem zilele acestea.

Mergeau oamenii acasă,
vedeau mîndrețe de vreme și-i
furnica în palme; ce mai
poftă de muncă aveau! Și
iarăși începeau vizita la pre-
ședinte ori la tovarășa di-
rectoare a căminului.

Oamenii își spuneau focul,
îngăimau ceva despre un to-
varăș Armășoiu, care sârma-
nul, ar fi vrut să țină o lecție

la cursul agrozootehnic și să
înceapă lecțiile, dar nu știu
ce tovarășă i-ar fi spus că
nu... că las', c-o să vină tot
tovarășul Cincu de la S.M.T.
Sîntana pe data de...

Trece vremea. Văd oamenii
că harul zămisirii cursului a
grozootehnic și al cercului a-
grotehnic nu se mai ivește.
Încep oamenii să numere pe
degete: tovarășul Ponta, tova-
rășul Cincu, tovarășa Cocio-
ban, tovarășul Armășoiu, to-
varășul președinte al G.A.C.

— Doamne tună-i, că ăștia
știu numai să-ți vorbească
frumos, dar ce folos. Rău a
picat sămînța circularii raio-
nului. Ferească sfîntul dacă și
sămînța în primăvară va pica
tot așa pe pămînt nelucrat.

La aceștia se potrivește de
minune proverbul că „prun-
cul cu mai multe moașe cu
buricul netăiat rămîne”.

Ion Anton

— care să încerce marea cu degetul. Dar
pînă la urmă a încercat-o. A semănat
porumbul în pătrat, a făcut toate lucră-
rile de întreținere, așa cum a învățat la
cercul agrotehnic și l-a cules, după 10
prăjini a umplut 12 saci cu porumb,
ceea ce la ha. vine 3.200 kg. Acuma Ni-
colae Purice dă căciula pe ceașă, fluieră
și dacă îl întrebi de ce a stat pe ginduri
anul trecut, îți răspunde:

— Ca să nu mai stau anul acesta.
Dar nevasta lui Nicolae Purice, care
după fiecare cuvînt face o glumă, nu s-a
lăsat pînă ce nu l-a spus-o omului ei:

— Mă, Nicolae, nu te mai lăuda.
Spune adevărul că ești om însurat și ai
doi copii.

Iar către mine:
Bărbatul meu, tovarășe, n-are nici o
„vină”, că am pus porumbul în pătrat.
Zău, ascultă-mă pe mine: „vina” o are
tovarășul Vlădoiu, cu cercul lui agroteh-
nic... Dar las' că-i bine. Pentru „vina”
asta am să-l cinstesc pe tovarășul Viă-
doiu.

Cînd am venit de la Pleșcoi, mi-a tre-
buit vreme de un ceas pentru ca să-mi
curăț de noroaie nădragii și bocancii.
Dar nu-mi pare rău. Am întîlnit acolo
oameni care prin știință știu să-i porun-
cească pămîntului. Am întîlnit acolo căr-
turari ai satului, învățători — tineri și
vîrstnici — pe care îi unește aceeași do-
rință, aceeași rivnă pentru ca țăranul să
fie nu numai un om harnic ci și un om
îndrăgostit de carte, un om cult. De alt-
fel lucrul acesta mi l-a spus nea Du-
mitru Mărculescu: hărnicia fără știință,
nu face două parale.

G r i u

2400 Kg.
LA HECTAR

Ion Filuță este cunos-
cut în Mălușteni, sat de
prin părțile Birladului, ca
cel mai priceput agricul-
tor. Pentru el broșurile a-
grotehnice și sfaturile a-
gronomilor au devenit prie-
teni nedespărțiți.

Anul trecut, Ion Filuță
a cultivat pe lîngă cele-
lalte culturi și 25 ari cu
grii de toamnă. Muncind
pămîntul așa cum cere
agrotehnica, moș Filuță
a scos 600 kg. grii de pe
sfertul său de hectar, adică
2.400 kg. la hectar, cea
mai bună recoltă de
prin partea locului.

C a r t o f i

35.000 Kg.
LA HECTAR

Ca să obții trei vagoane
și jumătate de cartofi la
hectar, nu-i un lucru ușor.
Și totuși, țăranul muncitor
Boduy Mihaly din comuna
Ozun, raionul Sf. Gheor-
ghe, a obținut atât. El a lu-
crat pămîntul așa cum a
învățat în iarna anului
1954, la cercul agrotehnic.
În primăvară a dat mai
întîi peste locul arat adînc
de cu toamnă, cu cultivato-
rul. După aceea a marcat
terenul și a plantat în fie-
care cuib un singur cartof
mare. Odată cu aceasta a
pus în cuib și superfosfat.
Cînd a văzut că plantele de
cartofi sînt gata să răsară,
a dat cu o grapă ușoară
pentru a sparge scoarța ce
se formase la suprafață. Apoi
a prășit de cîte ori a
fost nevoie.

Boduy Mihaly a arătat
că este un priceput cultiva-
tor de cartofi. Toate lucră-
rile de întreținere el le-a fă-
cut așa cum prevede agro-
minimul. De aceea, recolta
de cartofi însămînțată în
cuiburi așezate în pătrat a
fost de 3.500 kg. de pe
10 ari, adică 35.000 kg. la
hectar.

ȘTIINȚA PARALE

DE George Ciudan

Dumitru suspină odată, după
spune convingător:
am să-i las. Am să-i aduc la
groznic, să-i fac studenți și să
nivele de trai.

rcul agrotehnic din Pleșcoi sînt
ursanți. 25 de țărani muncitori
5 ani se întîlnesc fără întreru-
fiere vineri pentru a asculta
a face experiențe.

ă mai mergem la casa unui gos-
a Mihai D. Purice. Cînd aduc
lespre cerc și dumnealul ține
ună că n-a absentat niciodată
ii. Întru în grădină și pun mîna
a unui măr.

i ani are?
îmi răspunde Nicolae Purice,
lui nea Mihai.

r ramurile sînt sănătoase și ti-
ul se uită la fecior și-mi spune

știe să-ți dea răspuns, fiindcă
meu are cîteva absențe de la
esf pomicultură... Dacă omul
învațat, dragă tovarășe, mărul
ururea... Eu în fiecare an,
e începerea primăverii, întîlne-
nii. Fiindcă, ține dumneata
s numai merele putrede strică
înătoase, ci și ramura uscată

grăbește moartea pomului și lungeste
sărăcia omului. Dacă ai la dumneata în
grădină vrun măr cu vreo ramură us-
cată, tai-o fără milă.

Mihai Purice ține să-mi vorbească
despre însemnătatea îngrășămintelor
chimice la cultivarea pomilor fructiferi.
Plănuiește ca într-un viitor foarte apro-
piat să-și procure soluții sulfo-calcice,
pentru a spori rodnicia pomilor săi.

Eu continui să rămîn cu mîna prop-
tită de tulpina mărului, după care in-
treb pe Nicolae Purice:

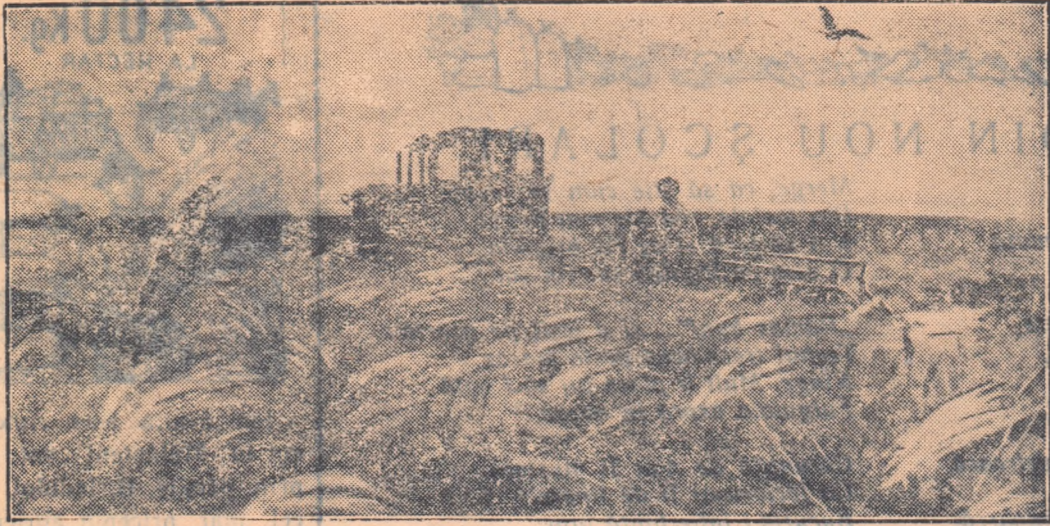
— Cît a rodit acest măr în anul 1954?

— 1.000 de kg.

Nu știu dacă aceasta e o cifră record,
dar îi dau dreptate lui nea Dumitru N.
Mărculescu care a spus că sărăcia din
casă se poate scoate și cu merele.

Pe-aici, pe la Pleșcoi, pămînt arabil e
foarte puțin. Unii dintre țărani spun că
și cel arabil n-ar fi prea bun pentru a-
gricultură. Că hectarul, zic unii, nu dă mai
mult de 1.000 kg. boabe porumb. Nicolae
Purice nu este însă de acord cu această
părere. Anul trecut, comunistul Florea
Vlădoiu, responsabilul cercului agroteh-
nic, s-a ținut de capul lui și nu l-a dat
pace pînă n-a semănat pe 10 prăjini po-
rumbul în pătrat. Toamna a făcut arătură
adîncă. Dar primăvara iar a stat pe gin-
duri. De ce să fie tocmai el — și-a zis

Din patria constructorilor comunismului

Eroismul tinerilor comsomoliști care desțelenesc pământurile noi înfruntând toate asprile vremii, spre a da patriei cât mai mult pământ roditor, a făcut ca pictorii sovietici să creeze minunate opere de artă. Clișeul nostru reprezintă tabloul „Stepa se trezește” de pictorul V. Basov.

Continuăm ofensiva asupra pământurilor înțelenite

În primăvara anului trecut, s-a început în stepa Karabalik, în apropierea lacului Karagaili, construirea sovhozului nostru Slavenski. Zeci de puternice tractoare Diesel au pornit ofensiva asupra pământurilor înțelenite.

La chemarea partidului au venit să muncească în acest sovhoz oameni minunați — foști muncitori din întreprinderile din Podolsk, agricultori din Ucraina și din Caucazul de nord.

Oamenii aceștia au muncit cu o uriașă însufletire pentru valorificarea pământurilor înțelenite. Zi și noapte n-a mai conținut duduitul tractoarelor în stepă.

În lupta pentru valorificarea pământurilor înțelenite au fost destul de multe greutăți, dar voința de izbândă a trecut cu succes peste ele. Colectivul sovhozului și-a îndeplinit cu succes sarcina. Noi am îndeplinit planul de desțelenire a 12.000 hectare de pământ încă în iulie, iar în total am valorificat peste 20.000 hectare de pământuri virgine și înțelenite.

O mare victorie au dobândit-o și constructorii.

În răstimp de o jumătate de an s-a înălțat pe locurile acestea, altădată pustii, un întreg orașel de toată frumusețea, cu 11 case prefabricate, fiecare alcătuită din mai multe apartamente, 37 case individuale din carcase prefabricate, un cămin, un club, o grădiniță de copii, o creșă, un spital, o cantină, o brutărie și o baie. Orașelul are, de asemenea, o uzină electrică, o stație de radio-amplificare, o școală, o bibliotecă, un cinematograf, un oficiu poștal.

Dar toate acestea nu sînt decît primii pași. Anul 1955 va fi aici un an de noi și cetezătoare înfăptuiri. Vom efectua un volum mult mai mare de lucrări. Tot pământul arat va fi însămînțat cu grâu și totodată se va continua ofensiva asupra pământurilor înțelenite.

Acum se fac pregătiri în vederea însămînțării de primăvară. S-a terminat repararea tractoarelor și a mașinilor agricole. Mecanizatorii studiază agrotehnica. Peste 100 de tineri și tinere urmează cursurile de tractoriști și combaineri. Ne propunem să obținem pe toată su-

prafața însămînțată o recoltă de cîte 1.600 kg. grâu la hectar și să dăm patriei pînă la 1 septembrie cel puțin 30.000 tone de grâu.

Vom cultiva, de asemenea, și culturi de bostănărie, legume și ierburi. La primăvară vom sădi o livadă. Se va dezvolta mult creșterea vitei. Socotim să avem 200 capete de vite cornute mari, 400 porci și 800 oi. Fermele de lapte vor fi mecanizate.

Centrul sovhozului se va înfrumuseța și mai mult. Aici se va construi o casă de cultură și se vor înălța noi clădiri pentru școală, spital, dispensar, baie, cantină și pentru un magazin universal. Se vor construi, de asemenea, alte 45 de case individuale, un stadion sportiv și o bază de înot. Pentru copii organizăm o tabără de pionieri.

În noul an sovhozul nostru va deveni o gospodărie cu multe ramuri de producție, iar viața oamenilor de aici va fi și ea mai îmbelșugată, și mai frumoasă.

A. GNILITKI

Directorul sovhozului Slavenski din regiunea Kustanai, R.S.S. Kazahă

O veste deosebit de însemnată pentru țara noastră

Din Țara Sovietică ne-a sosit o știre care umple de bucurie inimile fiecărui cetățean al patriei noastre. Guvernul sovietic a luat hotărîrea să dea unor state prietene, printre care și țara noastră, ajutor tehnic-științific și de producție multilateral, pentru crearea de baze științifice și experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

„Guvernul sovietic — se spune în comunicat — a propus Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Romîne și Republicii Democratice Germane să le acorde ajutor multilateral în ceea ce privește proiectarea, livrarea de utilaj, construirea de generatori atomici cu o capacitate termică pînă la 5.000 kw. fiecare și de acceleratori de particule elementare. Se prevede de asemenea să se pună la dispoziția acestor țări cantitățile necesare de materiale dezagregabile pentru generatorii atomici și pentru lucrările de cercetări științifice”.

Ce nobilă dovadă a unei sincere prietenii pe care o nutrește Uniunea Sovietică față de țările surori. Nici cînd nu s-a întîlnit în istoria omenirii un asemenea fapt cînd o mare putere stăpînind un mijloc atît de puternic pentru propășire, socotește să-l pună la îndemîna altor state. Acest lucru este posibil numai în lumea nouă socialistă, unde s-au întronat relații de prietenie, colaborare și ajutor reciproc între țări. Înfrăptuind un asemenea act, Uniunea Sovietică dovedește încăodată în fapt că duce neîncetat o politică de folosire a energiei atomice numai în scopuri pașnice. Uniunea Sovietică studiază problema largirii cercului țărilor cărora U.R.S.S. le va putea da sprijin și ajutor în dezvoltarea lucrărilor pe tărîmul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Ce linie urmează cercurile americane în domeniul energiei atomice? Linia politică de șantaj și mințări. Guvernării americane vor să folosească energia atomică în scopuri războinice.

Poporul nostru ca și popoarele Chinei, Poloniei, Cehoslovaciei și R. D. Germane sînt adînc recunoscători U.R.S.S. pentru ajutorul ce li se dă. Astfel în țara noastră ca și în celelalte țări se deschid noi și minunate perspective pentru progresul industriei, agriculturii, cercetărilor științifice în fizică, medicină, biologie.

Ce însemnează pentru o țară posibilitatea de a folosi cuceririle științei privind energia atomică în scopuri pașnice, ne-o arată cîteva fapte. Este știut că izvorul de energie atomică este un corp numit uraniu. Pe lîngă faptul că prețul uraniului folosit ca principal izvor de energie atomică este de 300—500 ori mai mic decît al cărbunelui, care dă aceeași cantitate de energie, dar dintr-o bucată de uraniu de 14 cm. cubi se poate dobîndi o cantitate de energie egală cu cea dobîndită prin arderea a un milion metri cubi de gaze, 800 metri cubi de cărbune sau 470 metri cubi de petrol. O centrală electrică funcționînd pe bază de energie atomică economisește cantități uriașe de cărbune, este mai ieftină și poate fi instalată în orice fel de regiuni. Se întrevede astfel perspectiva electrificării pe scara cea mai largă a industriei și agriculturii, ceea ce de bunăseamnă va duce la sporirea nemaiîntîlnită a producției și ieftinirea costului vieții. Populația va putea trăi mai bine, mai ușor.

Uniunea Sovietică ne deschide calea unui viitor nebănuit de luminos. Adînc recunoscător mării noastre prietene, U.R.S.S., poporul nostru își va înzeci străduințele pentru înfrăptuirea viitorului ce-i stă în față.

Pentru biruința vieții

Ziarele au adus o veste care a împînzit cu bucurie și încredere toate colțurile lumii. Așa după cum anunță agenția sovietică de știri TASS, guvernul sovietic face cunoscut că este gata să transmită experiența științifică și tehnică dobîndită în U.R.S.S. pe tărîmul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Popoarele lumii vîd în Uniunea Sovietică apărătoarea de neclintit a vieții, a păcii. Prin tot ceea ce face Țara Sovietică nu urmărește de cît să pună temelie trainică păcii în lume. Intreaga politică sovietică este îndreptată spre binele și fericirea omului.

Mintea omenească a obținut în anii din urmă cea mai mare cucerire a vremurilor: descoperirea energiei atomice. Această forță

uriașă folosită în scopuri pașnice va împinge cu pași repezi omenirea pe căile neîntîlnite ale progresului. În acest scop lucrează știința sovietică. Datorită cercetărilor neîntreprinse și sprijinului acordat de statul sovietic, anul trecut a fost pusă în funcțiune în Uniunea Sovietică prima centrală electrică industrială din lume pe bază de energie atomică. Acum guvernul sovietic vine cu propunerea să prezinte conferinței internaționale în probleme folosirii pașnice a energiei atomice, convocată pentru anul acesta, un raport cu privire la prima centrală electrică atomică industrială din U.R.S.S. și funcționarea ei. Ce minu-

nată dovadă a unei politici sincere de pace dă încăodată Uniunea Sovietică. Stăpînind bombe atomice și cu hidrogen, U.R.S.S. luptă totodată neabătut pentru înlăturarea acestor arme atît de distrugătoare din rîndul armelor de luptă. Uniunea Sovietică urmează această politică nu pentru că ar fi slabă, ci din dragoste fierbinte de a feri omenirea de un mare prăpăd.

Se poate vorbi despre o linie asemănătoare în politica dusă de puterile apusene și îndeosebi de Statele Unite ale Americii privind folosirea energiei atomice? Nicidecum. Pe cît le stă în putință, conducătorii politici și militari din apus fac

totul pentru a legaliza războiul atomic. De altfel, Statele Unite ale Americii își bazează planurile lor războinice tocmai pe folosirea armelor atomice și cu hidrogen.

Ce mai rămîne din întreaga vorbărie a oamenilor politici apuseni pe care o fac în declarațiile lor privind pacea? Înșelătorie. Cercurile conducătoare din apus pregătesc un adevărat complot atomic împotriva omenirii. Pînă acolo merg cîrmuitorii din apus cu planurile lor drăcești încît vor să pună în mîinile militariștilor germani arma atomică.

Politică războinică a cercurilor imperialiste, amenințările lor cu bomba

atomică, au stîrnit un val de protest în omenire. Mase largi populare din Japonia, Anglia, Turcia și din multe alte țări și-au arătat voința lor hotărîtă de a fi interzise armele atomice, cu hidrogen și alte arme de ucidere în masă.

Omenirea trebuie ferită de pericolul războiului atomic. Popoarele au nevoie să se bucure de binefacerile energiei atomice așa cum propune și face Uniunea Sovietică. Energia atomică trebuie să slujească vieții și nu morții, așa cum plănuesc cîrmuitorii din apus. Oamenii cinstiți din lumea întreagă nu-și crucează nici o strădanie pentru a face să biruie cauza păcii și vieții.

Anton Vasilescu

Restabilirea unității Germaniei, calea spre viitor a poporului german

Un document de o deosebită semnătate a fost dat spre publicare zilele acestea: Declarația guvernului sovietic în problema germană. În toate țările lumii documentul sovietic a stîrnit un viu răsunet.

Problema germană este una din problemele centrale ale zilelor noastre. Sînt cunoscute tuturor oamenilor manevrele din ultima vreme ale guvernelor Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, precum și Germaniei apusene de a obține ratificarea acordurilor de la Paris, care prevăd remilitarizarea Germaniei apusene.

Calea urmată de aceste puteri este menită să ducă la întărirea pregătirilor unui nou război. Acordurile de la Paris nu aduc nimic bun nici Germaniei, nici poporului german. Aceste acorduri duc la împărțirea Germaniei în două părți pe multă vreme, ceea ce înseamnă o pledică în calea unificării Germaniei pe baze pașnice. Va fi cu neputință o unificare între

cele două părți ale Germaniei de îndată ce Germania apuseană va fi militarizată și înglobată în alianțe militare. Părerea răspîdită de unele cercuri politice din țările apusene, precum că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar împiedica ci ar înlesni desfășurarea tratatelor în problema Germaniei, nu are nici un temei. Ea este menită să amăgească masele populare din țările respective.

Drumul acordurilor de la Paris trebuie părăsit. Declarația Guvernului Sovietic arată că unificarea Germaniei depinde în primul rînd de germani înșiși, de felul în care va acționa poporul german. Sînt încă destule posibilități care pot fi urmate pentru a se înfăptui o înțelegere în problema unificării Germaniei prin ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie în 1955. În cadrul acestor alegeri, poporul german trebuie să aibe puțința să-și arate în mod liber voința pentru ca Germania unită să renască ca o mare putere și să ocupe un loc

demn în rîndurile celorlalte puteri. În cazul cînd guvernele Republicii Democratice Germane și Republicii Federale Germane găsesc cu cale să pășească la ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie, guvernul sovietic socoate că este cu puțință să se ajungă la un acord în privința unei supraveghieri internaționale corespunzătoare.

Propunerile guvernului sovietic arată poporului german calea ce trebuie să o urmeze. Mergînd pe această cale germanii din apus și răsărit vor putea să înfăptuiască unitatea Germaniei ca stat independent, suveran și egal în drepturi. Dacă însă acordurile de la Paris vor fi ratificate, Germania va continua să rămînă dezmembrată încă pe mulți ani de acum înainte. Poporul german va fi pîndit de un mare pericol prin transformarea țării sale în cîmp de luptă și a fiilor săi în carne de tun.

Unificarea și dezvoltarea pașnică a Germaniei este

cauza întregului popor german. În Declarația guvernului sovietic se spune că U.R.S.S., care întrefine legături bune cu R. D. Germană, este gata, de asemenea, să normalizeze relațiile sale și cu Republica Federală Germană.

Dacă acordurile de la Paris vor fi ratificate, Uniunea Sovietică, după cum se spune în declarația guvernului sovietic, se va îngriji nu numai de întărirea continuă a relațiilor de prietenie cu Republica Democrată Germană, ci și de a contribui prin străduințele comune ale statelor iubitoare de pace din Europa la întărirea păcii și securității în Europa.

Noua declarație a guvernului sovietic este sprijinită cu căldură de popoarele lumii, de poporul german în primul rînd. Infruntînd piedicile puse în cale de cercurile conducătoare din apus, poporul german luptă pentru o Germanie unită, pentru pace, împotriva ațîțărilor la război.

CARNET EXTERN

WASHINGTON

Propunerea guvernului Uniunii Sovietice de a transmite experiența sa științifică și tehnică în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și de a da informații asupra uzinei construită pe bază de energie atomică pusă în funcțiune încă din iulie 1954 a fost primită cu interes de cercurile oficiale ale O.N.U. Ziarele apusene arată că această propunere a Uniunii Sovietice e menită să contribuie la dezvoltarea colaborării internaționale.

BONN

După întîlnirea dintre Mendès-France și Adenauer, ziarul „General Anzeiger” din Germania apuseană, scrie că „întrevederile de la Bonn s-au încheiat fără ca să se fi putut realiza vreun acord concret între acești oameni de stat”. La o conferință de presă, răspunzînd unui ziarist care a întreat în ce măsură s-a discutat problema atît de arzătoare a reunificării Germaniei, Adenauer a răspuns: „am atins această problemă în trecut”. Acest răspuns a provocat o adîncă nemulțumire în rîndurile opiniei publice.

BAGDAD

La 12 ianuarie, un comunicat comun turco-irakian, dat în urma vizitei primului ministru turc Menderes, la Bagdad, a anunțat că cele două guverne au hotărît să încheie un tratat militar. Scopul acestui tratat — după cum arată și multe ziare arabe — este acela de a sparge solidaritatea lumii arabe și de a atrage Irakul și alte țări arabe în blocurile militare organizate de imperialiștii americani și îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Succesul răsunător al artei noastre populare în Franța

Sosirea, în ziua de 10 ianuarie, la Paris a artiștilor Ansamblului de cîntece și dansuri populare românești din București, a fost întîmpinată cu bucurie și căldură de publicul din capitala Franței.

Primul spectacol a strîns în sala teatrului în care a avut loc reprezentația, peste 2.000 spectatori. Minunatele noastre costume naționale, bogat brodate și multicolore, ritmul vioi și nuanțat al jocurilor și frumosele cîntece populare de la noi, au încîntat publicul spectator timp de două ore și jumătate. Instrumentele de acompaniament, ne-

cunoscute în Franța, ca de pildă cobzele și chitarele cu o singură coardă, au ridicat valoarea spectacolului și a originalității lui. Soliștii la țambal și nai au cunoscut un adevărat triumf în fața spectatorilor ferme-cați.

Aplauzele îndelungate care au urmat după fiecare număr prezentat, cît și entuziasmul care a întovărășit spectacolele următoare, arată cum a fost apreciată măiestria artiștilor și instrumentiștilor romîni.

În toate ziarele din Paris, se arată strălucitul succes de care s-a bucurat Ansamblul de cîntece și dansuri

romînești. Astfel ziarul „Liberation” scrie: „Un vîrtej de culori proaspete și vii, un festival al ritmului și al mișcărilor celor mai reperi, un parfum de adevărat folclor, iată toate atracțiile dansurilor populare romine, care au cunoscut cel mai răsunător succes al ansamblului care prezintă la teatrul „Empire” 20 reprezentații”.

În „L'Humanité”, marele critic francez Pierre Bloch scrie: „Spectacolul pe care ni-l oferă Ansamblul de cîntece și dansuri romînești atinge perfecțiunea. Diversitatea progra-

mului e foarte mare. Această nouă etapă a schimburilor culturale între est și vest, această reprezentație ne învață să iubim mai mult și să cunoaștem mai bine România nouă; iar Marsellieza sinceră, intonată la sfîrșitul primei reprezentații de către toți artiștii, dovedește că această prietenie este pe deplin împărțită”.

Ansamblul, după ce va termina spectacolele la Paris, va prezenta programe și în alte orașe ale Franței, făcînd mai departe cunoscute frumusețile dansurilor și cîntecelor din Republica Populară Romînă.

Evenimentele din Costa Rica

În America Centrală, scaldată de o parte și alta de apele oceanului Pacific, se găsește o țară mică cu o suprafață de 51.000 km. pătrați și o populație de 825.000 locuitori, numită Costa Rica. Ea este vecină cu Nicaragua și Panama.

În această țărișoară, de unde bancherii americani cîștigă milioane de dolari, mai mult de jumătate din populație flămînzește. Tuberculoza macină mii de vieți omenești. La fiecare mie de născuți, 157 mor, cei mai mulți fiind din rîndul țăranilor. Lumea sate-lor geme în mizerie, căzînd în frigurilor și altor boli.

Condițiile grele de viață au dat naștere unei puternice mișcări populare. Țăranii și muncitorii s-au ri-

dicat împotriva celor care stăpînesc pămîntul, petrolul, minele. Masele populare s-au ridicat în special împotriva societății bogățiilor din Statele Unite ale Americii numită „United Fruit Company” care stăpînește aproape toate bogățiile țării. Figueres, președintele Republicii Costa Rica, a cerut ca această societate să plătească și ea vamă la mărfuri și să achite salariile la vreme muncitorilor. Acest fapt i-a supărat pe domnii din „United Fruit Company” și pentru a pune lucrurile „la punct”, ca și în Guatemala, au hotărît înlocuirea guvernului condus de Figueres și să aducă la cîrmă conducători devotați intereselor lor.

Veștile din ultima vreme

ne arată că un grup de invadatori înarmați, veniți din Nicaragua, au năvălit peste populația liniștită din orașele și satele Republicii Costa Rica. Bandele cotropitoare din Nicaragua, au mitraliat și bombardat sale și orașe. Criminalii au nevoie de crimel Pentru ce? Asta-i foarte simplu. Pentru a face din Costa Rica un loc de aterizare, o bază militară. Comisia de anchetă trimisă de organizația statelor americane, a descoperit că muniția și armele folosite de trupele care au atacat Costa Rica, provin dintr-o „sursă străină”. Comisia nu a stabilit care este această „sursă”. Însă, în nici un caz armele dușmanilor nu provin de la prietenii Republicii Costa Rica.

Un lucru e limpede. Bandele venite din Nicaragua sînt prietenii acelor care vor să aprindă focul în lume cu mîna altora. Sînt acei

care în vara anului trecut au pus la cale complotul împotriva Guatemalei — marii bogătași americani. FI Gheorghe

ÎN ACUL „ALBINEI”

DE LA CONCURS

(Două tablouri scurte care vor avea și o urmare mai lungă).

TABLOUL I

Acțiunea se petrece în bucătăria tovarăsei Tronaru Teodora, directoroa cĂminului cultural din Golești, raionul Topoloveni.

O învățătoare: Ai aflat dragă? Măine, 16 ianuarie, începe în raionul nostru concursul echipelor de

teatru ale cĂminelor culturale.

Directoarea Tronaru (dregând ciorba cu un ou): Nu-i nimic. Participăm și noi. Măine împart rolurile între noi, învățătorii, și gata. (Cortina cade, uimită de o rezolvare așa de rapidă a problemei concursului).

TABLOUL II

Pe scenă la concurs, în ziua de 16 ianuarie 1955.

Delegatul secției culturale: Tovarășă Tronaru, cu ce vă prezentați la concurs?

Tronaru: Abia împart rolurile învățătorilor.

Delegatul secției culturale: Dar

cum se poate?... (În continuare, delegatul drege cu ou și cu oțet neglijența directoroa de la Golești. Cortina, înfuriată, nu vrea să cadă. Așteaptă pe semne urmarea pe care o vor da cei în drept acestui caz de nepăsare).

Cu musca pe căciulă

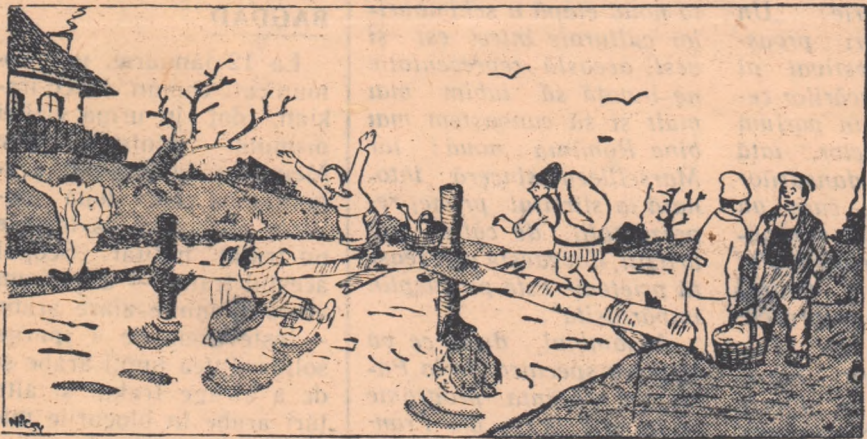
Gheorghe Popescu, fostul director al cĂminului cultural din comuna Căciulați, raionul Snagov, nu știm dacă se simte cu musca pe căciulă. Dar noi, care am aflat cîte ceva despre domnia sa, sîntem convinși că n-are numai una, ci un roi întreg.

Una din muște ar fi... tavanul cĂminului, cĂmin pe care fără o noare la condus, tavan pe care l-a spart, chipurile... să-l repare. (Vorba ceea: nați-o frîntă că ți-am dres-o). Alte muște s-au adăugat pe

căciula d-sale la plecarea din Căciulați, cînd a luat cu sine în Grădiștea, pe lîngă alte obiecte personale, aparatul de cinematograf și aparatul de radio cu picup — proprietatea cĂminului. Îl sfătuim să-și scuture căciula de muște, dînd căciulaților ce este al căciulaților. Altfel, de, mai știi, zbirnitul muștelor s-o auzi și la secția culturală a raionului.

Ion P.
correspondent

Sfatul popular al comunei Brănești, raionul Pucioasa, nu se îngrijește să repare podul de peste Ialomița, stricat de multă vreme.

Președintele sfatului: — Ce vă speriați așa, frate? Trebuie să mai faceți și puțin sport!

Tare s-au bucurat oamenii din Adîncata, raionul Urziceni, cînd m-au văzut în mijlocul lor. Era tocmai duminică și, după cum li-i obiceiul, țărani muncitori se strînseseră în fața cĂminului cultural, să mai discute despre una-alta. Oprindu-mă și eu să-i întreb de sănătate, mă pomenesc înconjurat din toate părțile. Toți tăbăriseră cu întrebările pe mine:

— Spune-ne și nouă ce mai e prin țară, Poznașule!

— Apoi, ce să fie — le răspund. — Ce scrie prin ziare...

— Păi tocmai d-aiate-ntrebăm, că noi n-am mai citit un ziar de astă vară — zic vreo cîțiva.

— Asta-i proastă treabă, măi oameni buni. De ce nu citiți?

— Fiindcă n-avem ziare, d-ai.

— Dacă nu o-ați fi abonat la vreme, cred și eu că

Scrisorile lui Irie Pozașule

n-aveți. Că doar ziarele nu vin așa, din senin.

— Vorbești cu păcat, Poznașule — sare unul uscățiv. — Abonamente ne-am făcut toți cîți sîntem aici, da' ziare tot n-am văzut. Așa că pe anul ăsta nici n-avem de gînd să ne mai abonăm. La ce bun, dacă tot nu ne vin?!

Vorbele astea mă cam puseseră în incurcătură. Noroc că tocmai atunci apărură tovarășul Pall Gheorghe, președintele sfatului. Văzînd supărarea oamenilor, se amestecă și el în vorbă:

— Cine-a spus bre, oameni buni, că nu vin ziare în comuna noastră? Vin în fiecare zi. Le-aduce factorul și le dă tovarășului Constantin Ion, referentul

agricol. El este difuzorul voluntar al comunei...

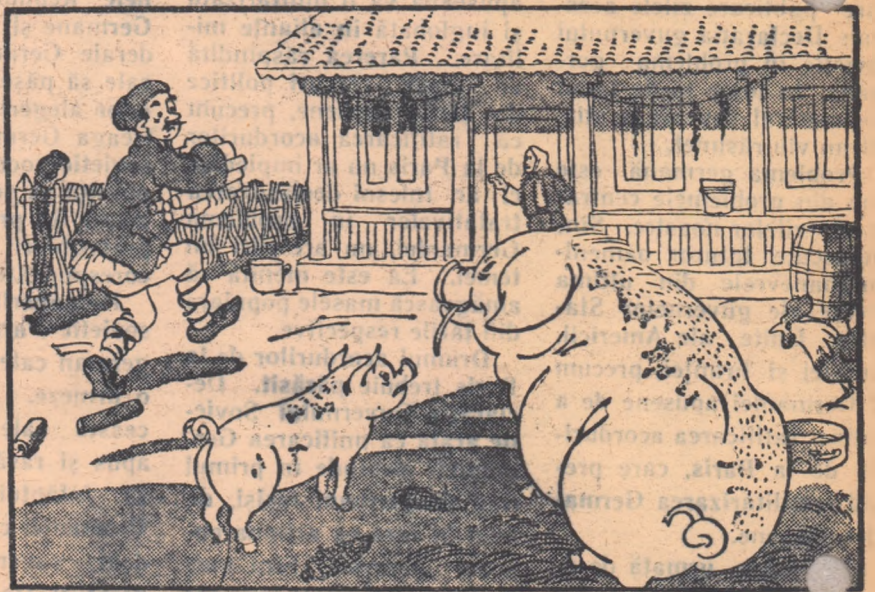
— Bine — îl întrerup eu pe președinte. — De primit, le primește tovarășul Constantin, da' vorba e, de distribuit le distribuie?

— Asta n-o mai știu — răspunde președintele, Pall Gheorghe. — Nu e treaba mea.

— Va să zică, așa-i povestea! — mă mirai eu. — Atunci să mergem la tovarășul Constantin, să-l cerem socoteală.

Pornim cu tot alaiul la sfat, și intrăm în biroul referentului agricol Constantin Ion. Acolo, un dulap mare, cit un perete. Cînd deschidem ușile, rămînem uimiți, nu alta. În dulap,

„BAROMETRUL” INAPOIATULUI

Purcelul: — De ce rizi?

Scroafa: — Rid că stăpinu-meu prea o face de oaie! De cîte ori iau un pal să mă scobesc în dinți, se sperie că se strică vremea.

În unele comune cercurile agrotehnice încă nu și-au început activitatea.

ȚAPUL DASCĂL

— fabulă —

Către ceilalți din codru, de mult se vede treaba, Grăd cam astfel țapul: „Decît să stai degeaba Acuma, cît e iarnă, ne-om strînge la căldură și-om face laolaltă un cerc de-nvățătură, iar eu, că-s mai cu carte, voi fi conferențiar”. Veniră animale a doua zi-n zadar

La el; căci le răspunse un ied de după ușă:

„Nu e acasă țapul. E dus la o mătușă!”

De-aceea-n ziua-a treia, veniră doar vreo zece. Era acasă țapul, dar le-a rugat să plece:

„Sîntezi puține-acum! Ce cerc să fac cu voi? Lăsați-o baltă astăzi: veniți mai bine joi!”

Dar parcă potriveala anume-a fost să fie, Căci joi următoare, veniră peste-o mie.

„Prea multel — răcni țapul. — Ce dezorganizare! Veniți vre-o sută, două, pe... joi viitoare!”

Și le-a purtat într-una, așa, de azi pe mîine, Pînd-ntr-o zi, cînd spuse: „La ascultați la mine: De cerc vă arde vouă? Uitați-vă afară!

Nu-i timp să stăm de vorbă: acum e... primăvară!”

★

Cînd cercul agrotehnic, închis într-una este, Să știți că responsabil e... țapul din poveste.

VICTOR PIȚIGOI

țineau după mine. În urma căruței venea și Constantin Ion. Am mers așa prin mijlocul satului, pînă la cĂmin. Se strînseseră lumea ca la urs. Acolo am oprit căruța și le-am zis oamenilor:

— Dați-vă aproape, fraților, fiindcă tovarășul Constantin Ion, difuzorul nostru voluntar, s-a hotărît să vă împartă ziarele... de anul trecut!

Bietul om n-a mai avut încotro. S-a urcat și a început să strige abonații pe nume. Treaba asta a finit cam multcel. După ce a terminat, am grăit către oamenii:

— Ei, și-acum, fiindcă după cum vedeți, tovarășul Constantin a „obosit” împărțindu-vă abonamentele, propun să-l schimbăm. Să alegem alt difuzor, ca să vă împartă ziarele cu brațul în fiecare zi, nu cu căruța odată pe an.